

- po drugie, że wspomniany warunek jest sporządzony prostym i zrozumiałym językiem, czyli że jest nie tylko zrozumiały dla konsumenta pod względem gramatycznym, ale też że umowa wyjaśnia w sposób przejrzysty konkretne funkcjonowanie mechanizmu, do którego odnosi się dany warunek, a także stosunek pomiędzy tym mechanizmem a mechanizmem przewidzianym w innych warunkach, tak aby konsument ten był w stanie przewidzieć, w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria, konsekwencje ekonomiczne, jakie wynikają dla niego z ustanowienia tego mechanizmu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd – Bułgaria) – GST – Syrwez AG Germanija/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Płowdiw pri Centrałno upravlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

(Sprawa C-111/14) ⁽¹⁾

(Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Osoba zobowiązana do zapłaty podatku VAT — Nieprawidłowe rozliczenie podatku VAT przez odbiorcę towarów lub usługobiorcę — Objęcie usługodawcy obowiązkiem zapłaty podatku VAT — Odmowa przyznania usługodawcy zwrotu podatku VAT)

(2015/C 205/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GST – Syrwez AG Germanija

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Płowdiw pri Centrałno upravlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

Sentencja

- 1) Artykuł 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej jest należny jedynie od podatnika świadczącego usługi, w przypadku gdy świadczenie to jest dokonywane ze stałego zakładu położonego w państwie członkowskim, w którym podatek ten jest należny.
- 2) Artykuł 194 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/88, należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on organowi podatkowemu państwa członkowskiego na uznanie, iż podatek od wartości dodanej jest należny od podatnika, na rzecz którego usługi są świadczone ze stałego zakładu usługodawcy, w przypadku gdy zarówno usługodawca, jak i usługobiorca mają siedziby na terytorium tego samego państwa członkowskiego, także w wypadkach, gdy usługobiorca już zapłacił ten podatek w oparciu o nieprawidłowe założenie, że usługodawca nie posiada stałego zakładu w tym państwie.
- 3) Zasadę neutralności podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który dopuszcza, aby organ podatkowy odmówił usługodawcy zwrotu zapłaconego przez niego podatku, podczas gdy usługobiorcy, który także zapłacił ten podatek od tych samych usług, nie przyznano prawa do odliczenia z tego względu, że nie posiadał on odpowiedniego dokumentu podatkowego, przy czym prawo krajowe nie zezwala na dokonanie korekty dokumentów podatkowych, w przypadku gdy istnieje ostateczna decyzja w sprawie powstania zobowiązania do zapłaty dodatkowej kwoty podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.